

Jozef en zijn broers in Egypte

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Er is hongersnood in Kanaän. Dat is het land waar de vader en de broers van Jozef wonen. Jacob, de oude vader van Jozef, heeft gehoord dat er in Egypte voldoende graan is. Hij riep zijn zonen en zegt: 'Gaan jullie naar Egypte om graan te kopen.' En zo komt het dat de tien broers, samen met een groep mensen uit Kanaän op weg gaan naar Egypte. Er is nog een broer, Benjamin. Hij is nu de jongste en hij mag niet mee van Jacob. Jacob heeft zijn zoon Jozef al verloren en hij is te bang dat er ook iets met Benjamin gebeurt. Zoveel verdriet kan hij niet meer aan.

Alle mensen die naar Egypte komen om graan te kopen, moeten eerst naar Jozef. Als de broers voor Jozef staan, maken ze een diepe buiging. Jozef herkent hen meteen, maar hij laat niks merken. Hij vraagt streng: 'Waar komen jullie vandaan?' 'Uit Kanaän, meneer,' antwoorden de broers. Jozef roept: 'Ik geloof jullie niet! Jullie zijn spionnen.' Dat maakt de broers expres bang. 'Echt niet meneer, we zijn twaalf broers en onze oude vader. De jongste broer is bij vader thuis gebleven en de andere broer leeft niet meer.' Jozef wil zijn broers, die hem hebben verkocht als slaaf, nog banger maken. Hij laat de broers drie dagen in de gevangenis gooien.

De derde dag gaat hij naar hen toe en zegt: 'Er ligt graan klaar voor jullie, breng dat naar huis. Maar één van jullie moet hier blijven en jullie moeten terug komen met jullie jongste broer. Dan zal ik geloven dat jullie geen spionnen zijn en zullen jullie in leven blijven.'

Als de broers thuis aankomen, vertellen ze Jacob dat de man die hen het graan verkocht heeft, wil dat ze terug komen naar Egypte en dat ze Benjamin mee moeten nemen. Maar dat wil Jacob absoluut niet. Wat moeten ze nu doen? Als ze in de zakken graan het geld vinden dat ze voor het graan hebben betaald, worden ze helemaal wanhopig. Ze smeken Jacob om Benjamin mee te laten gaan naar Egypte. Uiteindelijk stemt Jacob toe. 'Neem Benjamin mee, maar zorg dat hem niks overkomt. Neem ook geschenken mee en geef het geld terug dat in de zakken graan zat,' zegt hij. En zo gaan de broers weer op weg naar Egypte.

Jozef ziet zijn broers samen met Benjamin aankomen vanuit de verte. Jozef laat een lekkere maaltijd voor ze klaarmaken en nodigt ze daarvoor uit. De broer die in de gevangenis zit, wordt er uitgehaald. Zo gauw ze Jozef ontmoeten, buigen ze voor hem. Bang voor wat er zou kunnen gaan gebeuren, vertellen ze meteen dat ze geschenken voor hem hebben meegenomen en het geld voor het graan willen teruggeven. Maar Jozef is niet geïnteresseerd in de geschenken en het geld. 'Hoe is het met jullie vader?' vraagt hij. 'Leeft hij nog?'

De broers antwoorden: 'Onze vader is oud maar het gaat goed met hem.' De tranen schieten Jozef in de ogen en hij loopt snel de zaal uit. Hij wil niet dat zijn broers zien dat hij huilt.

HOUVAST OP SCHOOL

Terwijl de broers aan tafel zitten te eten, bedenkt Jozef een plan. Tegen zijn dienaren zegt hij: 'Vul de zakken met graan en doe hun geld er weer in terug. Stop in de zak van de jongste broer geld en mijn zilveren beker.' De volgende ochtend vertrekken de broers weer terug naar huis. Jozef heeft zijn dienaren de opdracht gegeven achter hen aan te gaan en hen aan te houden bij het verlaten van de stad. Zo gebeurt het. Als de dienaren de broers hebben aangehouden, zegt een van de dienaren: 'De zilveren beker van mijn meester is gestolen. We controleren jullie zakken.' Natuurlijk vinden ze in de zak van Benjamin de zilveren beker. 'Waarom hebben jullie deze gestolen, terwijl mijn meester zo goed voor jullie is geweest?' roept de dienaar uit.

Al hikkend en met rode hoofden zeggen de broers: 'We hebben de beker niet gestolen! Echt niet!' Maar ze moeten mee terug naar het paleis. Zo gauw ze Jozef zien, buigen ze weer diep voor hem. Jozef zegt streng: 'Waarom hebben jullie dit gedaan? Voor straf wil ik dat Benjamin bij mij blijft werken. Jullie kunnen gaan!' Juda, de oudste broer, schrikt en stapt voren. 'Meester, dit kunt u onze oude vader niet aandoen. Het zal zijn dood worden.' Juda begint te vertellen dat Benjamin de lievelingszoon is van Jacob en dat Jacob al een zoon verloren heeft. 'Neem mij als slaaf, maar alstublieft niet Benjamin,' smeekt hij.

Jozef luistert naar wat zijn broer zegt en de tranen lopen over zijn wangen. Hij stuurt iedereen weg uit de zaal, behalve zijn broers. Dan vertelt Jozef huilend wie hij is. 'Jullie moeten niet boos op jezelf zijn, omdat je mij verkocht hebt. Alles was Gods plan. God heeft mij hierheen gestuurd. Hij heeft mij gestuurd zodat ik jullie leven kon redden. Ik wil dat jullie vader gaan halen. Kom hier wonen. Neem alle kinderen en kleinkinderen mee en al jullie vee. De volgende vijf jaar zullen de oogsten ook slecht zijn maar ik zal voor jullie zorgen.'

De broers gaan terug naar hun vader Jacob. Thuis gekomen roepen ze van ver: 'Vader, Jozef leeft! Hij regeert over Egypte. Hij is een belangrijk man. Hij wil dat we bij hem komen wonen.' Jacob kan het bijna niet geloven. Reizen is moeilijk op zijn leeftijd, maar toch maakt hij de reis naar Egypte. 'Ik wil mijn zoon zien voordat ik zal sterven,' zegt hij.

In Egypte neemt Jozef zijn broers mee naar de farao en vertelt de farao wie ze zijn. Ze mogen van de farao in Gosen wonen. Dat is het beste deel van Egypte. Ze zorgen voor het vee van de farao en geven hem steeds een vijfde van hun oogst. De nakomelingen van Jacob blijven in Egypte wonen. Het gaat goed met hen.